

Zpráva ze soustředění č. 7

Napsal uživatel Administrator

Čtvrtek, 27 Únor 2020 11:10 - Aktualizováno Čtvrtek, 05 Březen 2020 14:13

Letos jsme byli poprvé na Šumavě. Vzhledem ke vzdálenosti byla také poprvé délka pobytu stanovena na tři noci. Možná i proto byla účast nejnižší v historii, i přes počáteční zájem, přesahující kapacity ubytování. Po několika omluvenkách v posledním týdnu nás vyrazilo pouze devět. Tradiční každoroční pětice (kdo neví, ptejte se Pepy), Lukáš a trojice Honzů.

Na Šumavu cesta dlouhá. Přes půlhodinou časovou rezervu jsme se nejenom nestihli ubytovat, ale ani do haly jsme nedorazili včas. Příjezd ve 20.15 však nebyl pro ochotné správce Ski Bike centra na Špičáku žádný problém. V hale menších rozměrů se solidním umělým povrchem však nastal problém vzápětí. Nerozcvičený Lukáš si natáhl sval, přemístil se do brány a přišel o většinu programu, včetně nedělního mistráku. Zápas, hraný s pomocí stěn na delších stranách hřiště, splnil zadání. Kopli jsme si do míče a udělali žízeň. Vyhrál samozřejmě tým s Ládou v sestavě, brankou v nastavení rozhodl Pepa, letos mimořádně hrající ve vhodném obutí.

Sprchování jsme odložili až na chatu a s pomocí sněžných řetězů jsme v čerstvě napadaném sněhu vyrazili k penzionu Azalka na úpatí Pancíře.

Po prvním rychlém pivu padlo strategické rozhodnutí. Dáme si ještě jedno a poté se ubytujeme a vykoupeme. Bohužel, majitelé projevili ochotu setrvat s námi ve výčepu dle potřeb (našich) a večer nabral rychlé obrátky. Po několika "welcome" drincích, polévkách, topinkách a pivech jsme se odebrali do pokojů až v pozdních nočních (v některých případech brzkých ranních) hodinách, za aktivní asistence majitele podniku. Sprchování bylo dle provedené ankety téměř jednomyslně odloženo na pátek. A to jeden z mladších členů výpravy (a jedna z nejvýraznějších postav čtvrté noci) uklidňoval po příjezdu personál památnou větou "Ničeho se nebojte, my už jsme rozumný".

Snídani jsme kolektivně zaspali, ale nepřišli jsme o ni. V 11 hodin jsme vyrazili na sjezdovky jako na koni. Po vydatném sněžení pouze částečně upravený areál na Špičáku a ježdění zcela bez front nám za pouhé čtyři hodiny poskytly dostatečnou porci lyžařských zážitků. Mezitím Láda, Tomáš a Honza Listík vyjeli na běžkách prošlapávat trasu na Černé a Čertovo jezero a Pepa po opravdu kratičké běžkařské vložce odešel pěšky do Železné Rudy. Odpoledně-večerní atmosféra byla výrazně ovlivněna předchozí nocí. Mladí (rozuměj pod 35) navštívili saunu, poté proběhlo poklidné posezení u malých piv a karetních her.

Zpráva ze soustředění č. 7

Napsal uživatel Administrator

Čtvrtek, 27 Únor 2020 11:10 - Aktualizováno Čtvrtek, 05 Březen 2020 14:13

Sobota byla vyhrazena výletu na běžkách. Za slunečného počasí (navzdory předpovědi) vyjela osmička borců po desáté hodině směrem k jezeru Laka, zraněný Lukáš vyrazil na pěší túru. Čerstvý sníh spolu s kouzelnou šumavskou přírodou připravil běžkařům parádní vizuální dojmy, ale bez strojní stopy, bez občerstvení a v tajícím sněhu cesta příliš neubíhala. U cílového jezera jsme byli po 16 kilometrech před druhou odpolední. Cesta zpět do Železné Rudy byla zejména pro trio padesátníků jaksi navíc, spíš za trest. Plynulosti návratu nepřidalo také velké množství stromů, pokácených přes cestu vichřicí Sabine a nutnost jejich obcházení, podlézání a přelézání. Ale když člověk nemůže, může ještě třikrát (nebo tak nějak se to říká).

Na sjezdovce nad Železnou Rudou se výletníci ocitli před čtvrt na pět a kvůli nekonečnému čekání na zcela vyřízeného Aleše usedli v restauraci U jelena až před pátou. Z exilu U jelena nás vysvobodil ochotný majitel našeho penzionu a jeho Dacia Sandero, která hravě překlenula zbylé čtyři kilometry a stoupání k penzionu, druhou várku poté přemístil autor výletu Láda. Večerní oslava přežití se u některých neplánovaně protáhla a bohužel zanechala stopy i pro nedělní mistrák.

V neděli ráno nás čekal po probuzení krásný výhled na Alpy a téměř 200 km masiv Dachsteinu, prý viditelný jen za mimořádně dobrých podmínek. Po snídani ještě krátký výlet na Pancíř (bratři Listíci historickou lanovkou) s malým občerstvením a poté již návrat zpět, do každodenní reality.